

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5

№ 26/08

"12" лютого 2015 року

Голові Верховної Ради України
Гройсману В.Б.

✓ Міністру юстиції України
Петренку П.Д.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо порушення деякими положеннями Закону
України «Про прокуратуру» № 1697-VII від 14.10.2014
гарантованого Конституцією України права громадян
на прокурорський захист*

Наприкінці 2014 року до моєї громадської приймальні почастишали звернення виборців зі скаргами на відмову органів прокуратури у захисті їх порушених прав і свобод. При цьому працівники прокуратури посилаються на новий Закон України «Про прокуратуру» № 1697-VII від 14 жовтня 2014 року, що був опублікований у газеті «Голос України» 25.10.2014, згідно якого працівники органів прокуратури мають право лише представляти інтереси громадян у суді.

Але ж суд – це гроші, а заявники, як правило, люди небагаті, частіше – пенсійного віку, інваліди. Та й представництво прокуратурою інтересів громадянина у суді досить сумнівне: за час дії старого закону представництва у суді їх інтересів удостоювались лише ті, хто мав гроші, навіть якщо це не зовсім відповідало вимогам, необхідним для такого представництва. Адже, на превеликий жаль, і до цього часу гроші вирішують усе.

Зараз такі відписки я офіційно отримую і на мої депутатські звернення.

Проте, такі відмови і відписки порушують норми чинного законодавства, зокрема Основного Закону України - Конституції України.

Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (стаття 8 Основного Закону).

Згідно пункту 5 статті 121 Конституції України прокуратура України становить єдину систему, на яку покладається, крім іншого, *нагляд за*

додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами.

В порушення цієї норми у пункті 1 розділу XIII Перехідні положення Закону України «Про прокуратуру» № 1697-VII від 14.10.2014 зазначено, що «прокуратура виконує функцію нагляду за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами виключно у формі представництва інтересів громадянина або держави в суді.

Ця норма значно звужує права людини у той час, як частиною 3 статті 22 Конституції України визначено, що **при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.**

Крім того, наразі в Україні виникла така ситуація, що діють два (!) ЗУ «Про прокуратуру». Адже ЗУ «Про прокуратуру» № 1789-XII від 05.11.1991 втрачає чинність лише після набрання чинності ЗУ «Про прокуратуру» № 1697-VII від 14.10.2014, а він набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, тобто 26 квітня 2015 року.

Викликає подив і той факт, що згідно пункту 1 розділу XII «Прикінцеві положення» Закону України «Про прокуратуру» № 1697-VII цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім пункту 5 розділу XII (крім підпунктів 3, 5, 8, 9, 12, 20, 42, 49, 63, 67), розділу XIII цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем його опублікування, тобто з 26.10.2014.

Тобто, сам Закон № 1697-VII (уявімо книжку) ще не набрав чинності (яку ще не опубліковано), а деякі його пункти (сторінки книжки) вже діють (надійшли у роздрібну мережу)! Чи не нонсенс?

До того ж, ці пункти **не діючого ще Закону скасовують** якимось дивом **положення чинного станом на сьогодні Закону!?**

У зв'язку з цим, керуючись статтею 86 Конституції України, частиною 2 статті 15 Закону України «Про статус народного депутата України»,

ПРОШУ:

Вжити усіх відповідних заходів для усунення порушеного права громадян на звернення до органів прокуратури за захистом своїх порушених прав і свобод.

Народний депутат України

Юрій БУБЛИК

(посв. №343)